

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 75/22
Luxembourg den 5. maj 2022

Dom i sag C-179/21
Victorinox

En erhvervsdrivende, der på websteder såsom Amazon tilbyder en vare, som denne ikke selv har produceret, skal oplyse forbrugeren om producentens garanti, hvis den erhvervsdrivende gør denne garanti til en central eller afgørende del af sit tilbud

Selskabet absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG (herefter »absoluts«) udbød en schweizisk producents vare på online-handelsplatformen Amazon. Den side, hvorpå Amazon præsenterede dette tilbud, indeholdt ingen oplysninger om en garanti ydet af absoluts eller en tredjemand, men indeholdt i en rubrik med overskriften »Yderligere tekniske oplysninger« et link, via hvilket brugeren kunne få adgang til et informationsblad udarbejdet af producenten.

Et konkurrerende selskab, som var af den opfattelse, at absoluts ikke gav tilstrækkelige oplysninger om den garanti, som producenten ydede, anlagde sag på grundlag af den tyske lovgivning om illoyal konkurrence med påstand om, at absoluts blev pålagt at ophøre med at udbyde sådanne tilbud. Bundesgerichtshof (forbundsdomstol, Tyskland), som sagen nåede til, var i tvivl om, hvorvidt en erhvervsdrivende, der befinder sig i en situation som absoluts', i henhold til direktivet om forbrugerrettigheder ¹ er forpligtet til at oplyse forbrugeren om eksistensen af den af producenten ydede handelsmæssige garanti. Denne ret var ligeledes i tvivl om rækkevidden af en sådan forpligtelse og om de omstændigheder, hvorunder den udløses.

Domstolen fastslår i sin dom, at **en erhvervsdrivende i henhold til direktivet om forbrugerrettigheder er forpligtet til forud for aftaleindgåelsen at give forbrugeren oplysninger om producentens handelsmæssige garanti, når forbrugeren har en legitim interesse i at opnå disse oplysninger** med henblik på at træffe beslutningen om at binde sig aftalemæssigt med den erhvervsdrivende. Domstolen fastslår ligeledes, at disse oplysninger skal omfatte alle oplysninger om betingelserne for anvendelse og benyttelse af en sådan garanti, som gør det muligt for forbrugeren at træffe en sådan beslutning.

Domstolens bemærkninger

Hvad for det første angår spørgsmålet om, hvorvidt den erhvervsdrivende er forpligtet til at oplyse forbrugeren om eksistensen af en handelsmæssig producentgaranti ², præciserer Domstolen, at når aftalens genstand vedrører en vare fremstillet af en anden person end den erhvervsdrivende, skal denne forpligtelse omfatte alle væsentlige oplysninger vedrørende denne vare, for at forbrugeren kan beslutte, om han eller hun ønsker at binde sig aftalemæssigt med den erhvervsdrivende. Ifølge Domstolen omfatter disse oplysninger varens vigtigste egenskaber ³ og i princippet alle de garantier, der er uløseligt forbundet hermed, herunder den af producenten ydede

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT 2011, L 304, s. 64, herefter »direktivet om forbrugerrettigheder«).

² Artikel 6, stk. 1, litra m), i direktivet om forbrugerrettigheder. I henhold til denne bestemmelse skal den erhvervsdrivende, inden forbrugeren bindes af en aftale om fjernsalg eller en aftale indgået uden for fast forretningssted eller et tilsvarende tilbud, på en klar og forståelig måde give forbrugeren oplysninger om eftersalgskundebistand og betingelserne herfor, eftersalgsservice og handelsmæssige garantier.

³ Denne forpligtelse er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra a), i direktivet om forbrugerrettigheder.

handelsmæssige garanti. Domstolen bemærker imidlertid, at selv om meddelelsen af oplysninger om producentens handelsmæssige garanti sikrer forbrugeren et højt beskyttelsesniveau, **forekommer en ubetinget forpligtelse til at give sådanne oplysninger** under alle omstændigheder **uforholdsmæssig**. En sådan forpligtelse ville nemlig tvinge de erhvervsdrivende til at udføre et betydeligt arbejde med indsamling og ajourføring af oplysninger vedrørende en sådan garanti, selv om disse ikke nødvendigvis har et direkte kontraktforhold med producenterne, og spørgsmålet om producenterens handelsmæssige garanti principielt ikke er omfattet af den aftale, som de påtænker at indgå med forbrugeren.

Domstolen fastslår følgelig, at **den erhvervsdrivende** i forbindelse med afvejningen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau med virksomhedernes konkurrenceevne **kun er forpligtet til at give forbrugeren oplysninger forud for aftaleindgåelsen om producentens handelsmæssige garanti, hvis forbrugeren har en legitim interesse i at opnå disse oplysninger** med henblik på at træffe beslutningen om at binde sig aftalemæssigt til den erhvervsdrivende. Denne forpligtelse for den erhvervsdrivende udløses således ikke af den blotte eksistens af en sådan garanti, men på grund af en sådan legitim interesse hos forbrugeren. Domstolen præciserer i denne henseende, at **denne interesse foreligger, hvis den erhvervsdrivende gør producentens handelsmæssige garanti til en central eller afgørende del af sit tilbud**, bl.a. når den erhvervsdrivende bruger garantien som et salgsargument på en sådan måde, at denne forbedrer sit tilbuds konkurrenceevne og tiltrækningskraft i forhold til konkurrenternes tilbud.

Domstolen tilføjer, at der med henblik på at afgøre, om den handelsmæssige garanti udgør en central eller afgørende del af den erhvervsdrivendes tilbud, skal tages hensyn til tilbuddets indhold og generelle udformning i forhold til den pågældende vare, til betydningen for salgs- og reklameargumentet af, at producentens handelsmæssige garanti nævnes, til den plads, som det nævnte har i tilbuddet, til den risiko for vildfarelse eller forvirring, som det nævnte kan medføre i bevidstheden hos en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger med hensyn til de forskellige garantirettigheder, som denne kan udøve, og til garantigiverens faktiske identitet, til forklaringer i tilbuddet vedrørende de andre garantier, der er knyttet til varen, eller manglen herpå, samt til enhver anden oplysning, der kan godtgøre et objektivi behov for forbrugerbeskyttelse.

Hvad for det andet angår spørgsmålet om, hvilke oplysninger der skal gives forbrugeren vedrørende »betingelser[ne for]« producentens handelsmæssige garanti⁴, fastslår Domstolen, at den erhvervsdrivende med henblik på at imødekomme forbrugers legitime interesse i at opnå oplysningerne vedrørende producentens handelsmæssige garanti er forpligtet til at give forbrugeren alle oplysninger om betingelserne for anvendelse og benyttelse af den pågældende handelsmæssige garanti. Ud over garantiens varighed og geografiske omfang, som udtrykkeligt er nævnt i artikel 6, stk. 2, andet led, i direktivet om forbruger køb og garantier i forbindelse hermed⁵, kan disse oplysninger omfatte ikke blot stedet for reparation i tilfælde af skade eller de eventuelle garantibegrænsninger, men også, alt efter omstændighederne, garantigiverens navn og adresse.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retstvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127.

⁴ Dette begreb findes i artikel 6, stk. 1, litra m), i direktivet om forbrugerrettigheder.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25.5.1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT 1999, L 171, s. 12).